

Madrid, 25. ožujka 2020.

Svetkovina Navještenja

Predraga braćo,

Veoma sam sretan da vam mogu poslati ove riječi u ovoj Pashi 2020. godine. Hrabro! Krist je uskrsnuo: to je naša nada i naša Pasha. Kako da ne budemo zahvalni Gospodinu znajući da nas je sve došao osloboditi od potlačenosti i ropstva smrti i grijeha! Ušao je u smrt za mene i za tebe. On je živ i posreduje za nas pred Ocem. Kako kaže Pismo, imamo branitelja koji nas brani pred Bogom. Radujmo se ovoj Pashi 2020., jer je Gospodin uskrsnuo radi našeg opravdanja.

U ovoj situaciji u kojoj se nalazimo, radosni smo jer znamo da je Krist, naša Pasha živ i uskrsnuo, da nas ljubi neizrecivom ljubavlju i da želi da idemo s Njim. Mislio je na nas prije stvaranja svemira kako bi nas učinio dionicima samog sebe, njegove sreće; prepun ljubavi nas je zamislio kako bi nas ljubio, jer Bog je Ljubav.

Okruženi smo *koronavirusom* koji nam pokazuje koliko smo osjetljivi i krhki. Ipak, milost je imati zajednicu u kojoj možemo slaviti ljubav koju Krist ima za nas, kao i ljubav među nama.

„Ljubite Se“ – kaže Gospodin. Po ovoj ljubavi svi će znati da ste moji učenici. Prekrasno je misliti da nam je život darovan kako bi ljubili jedni druge i da je naš svršetak slavan na nebu, s Gospodinom, Blaženom Djevicom Marijom i svima svetima.

Prije svega u ovoj Pashi, u kojoj će događaj koronavirusa, koji nas okružuje, prouzročiti smrt mnoge braće, njihov odlazak Ocu. To je Božji poziv na obraćenje za sve nas.

Draga braćo i sestre, ova Pasha se približava i nalazi nas sve okružene koronavirusom koji stvara nemir, jer bi mnoga braća i sestre u ovo vrijeme mogli prijeći k Ocu. Ipak, nadamo se da će ovo pomoći mnogim osobama da se obrate od života protiv Boga i da se okrenu Njemu s ljubavlju! Neka ova pandemija za sve bude jedan trenutak spasenja.

Usred tame u kojoj se nalazi naše društvo, imamo više nego ikad potrebe za Pashalnim bdijenjem, koje dolazi ispuniti nadom našu egzistenciju, jer se u bdijenju Bog objavljuje u potpunosti.

U ovim izvanrednim okolnostima slaviti ćemo Pashu drugačije od načina kako smo je slavili do sada, na jedinstven način; ali prekrasna je stvar da nas je Bog pripremio na providonosan način tijekom ovih 50 godina, kako bi je mogli slaviti u kući, s našom obitelji. Nedjeljne pohvale s vašom djecom pripremile su vas za slavlje Pashe u obitelji. Otac obitelji predsjedat će Pashu, koja će se živjeti na način kako smo to uvijek činili, u autentičnoj atmosferi blagdana. Do nas dolaze odjeci zahvalnosti iz mnogih dijelova svijeta, jer u ovoj situaciji tjeskobe za mnoge, braća se ne osjećaju sama. Mnoge zajednice čine slavlje preko interneta;

neki prezbiteri slave Euharistiju prenoseći je preko interneta ... Znamo da sve ove inicijative podupiru braću. Mnogobrojne obitelji čine kućna slavlja i prepričavaju nam predivne reakcije djece.

Kao navještaj Pashe, u ovoj posebnoj situaciji, šaljemo vam jedno od prvih Pisama koje sam napisao braći prije 50 godina, uz blagdan Pashe. Nadam se da će vam biti od pomoći. S navještajem u pravitku šaljemo neke smjernice za slavlje Velikog četvrtka, Velikog petka i Pashalnog bdijenja u obitelji, s nekim pjesmama, u slučaju da u kući nema kantora.

U obitelji gdje su svi već pomalo stariji, a djeca oženjena – pa vas je malo u kući, ili ste sami – organizirajte se kako bolje možete: ako želite živjeti Pashu preko interneta sa zajednicom, ili sa župom, ostavljamo na rasuđivanje svakoj obitelji.

U kućama gdje bi mogao biti mali zbor, pozivamo vas da živite Pasahu u obitelji: biti će prekrasno.

Ona braća koja su sama i ne mogu biti u kontaktu s njihovom zajednicom, mogu slaviti Pashu prateći preko televizije liturgiju u Vatikanu ili u svojoj biskupiji.

Iskoristit ćemo ovu noć kako bi molili za mnogu bolesnu braću: za zdravstvene djelatnike, za braću koju će Gospodin ubrzo pozvati i za one koje je već pozvao k sebi.

Pasha nam dolazi u susret, pozivajući nas na eshatološko iščekivanje. Hrabro, braćo! Biti će to providonosna i izvanredna Pasha. Hrabro, braćo! Iščekujmo u ovoj noći prolazak Gospodina, Kristovo uskrsnuće!

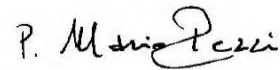
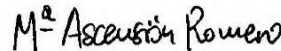
Krist je uskrsnuo! Uistinu je uskrsnuo!

Molite za nas.

Kiko Argüello

Maria Ascensión Romero

Padre Mario Pezzi

P.S.

Neka se katehisti pobrinu da navještaj dođe do svakog brata iz zajednice iz njihove zone. Odgovorni zajednica, koje su povezane preko interneta može pročitati braći Kikovo pismo i navještaj, prije Pashalnog trodnevlja.

Braća u poslanju uvijek su u potrebi, te vas molimo da nam pomognete. Budući da nije moguće imati kolekte, šaljemo vam podatke o računu Zaklade Rehobot – za evangelizaciju na koji slobodno i pojedinačno možete poslati svoje uplate.

Ako se pak neki brat nalazi u potrebi, neka pita pomoć od svog odgovornog.

ZAKLADA REHOBOT- EVANGELIZACIJA:

HR4223400091510933262

Opis: Donacija navještaj Pashe 2020

Madrid, 15. ožujka 1972.

Draga braćo,

Milost, mir i radost Isusa, uskrslog od mrtvih sa svima vama. Njemu, koji je učinio da prijedemo iz smrti u vječni život, BLAGOSLOV, ČAST I SLAVA u vjekove, AMEN.

Za mene je velika radost da vam mogu napisati ovo pismo, predraga braćo u Gospodinu, jer to stavlja pred mene činjenicu da se bliži Pasha i s njom dolazak našega Gospodina Isusa. Vi znate da vam ja nikad ne pišem, ali približavanjem našeg blagdana, svete noći, ne mogu a da vam ne pošaljem nekoliko redaka koji će vam pomoći da budete budni, kako vas prolazak Gospodina ne bi pronašao usnule, već opasnih bokova i sa upaljenim svjetiljkama iščekujući našega Zaručnika koji dolazi.

Neka je blagoslovljen Bog i Otac našega Gospodina Isusa Krista koji nam je dao ovaj blagdan kako bi se radovali, koji je htio ustanoviti sakramentalnu noć, svetu noć, na čijoj punini imaju udjela svi blagdani kroz godinu, iz koje se kao iz jednog izvora napajaju sve euharistije; svetkovina nad svetkovinama, noć svijetla, bistava noć u kojoj je naš Gospodin svojom smrću uništio našu smrt i uskrsnuvši po snazi i ljubavi Oca, privukao nas sa sobom do onog istog prijestolja na kojem sjedi kao Kyrios, Gospodin nad svim onim što nas na ovoj zemlji tlači, veže i uništava. Blagoslovljen Bog našega Gospodina Isusa Krista koji nas izabra prije postanka svijeta kako bi bili sveti i neporočni u ljubavi.

Htio bih vas prije svega upozoriti na neke opasnosti koje nam prijete obzirom na Pashalne blagdane, budući da ne smijemo zaboraviti da smo još neokatekumeni na putu prema vodama našeg preporođenja, još na početku tako da imamo potrebe za neprestanim vodstvom, savjetom i katehezama, jer je naše neznanje još veliko.

Prva od ovih opasnosti je vjerovati da Korizma, Veliki tjedan i Pasha nisu drugo doli ciklično sjećanje na jednu povijesnu činjenicu, koja se mora na sentimentalni način ponavljati svake godine u svrhu sjećanja, kako bi nas preko toga ponovno podsjetila na uzvišene primjere koje nam predstavlja ova povijest. Na taj način najjača snaga ovih blagdana sastojala bi se u vanjskom prikazivanju (teatralizaciji) činjenica: briga oko točnog vremena u kojem su se dogodile određene činjenice, procesije, križni put, nedjelja Cvjetnice, oponašanje Isusova ulaska u Jeruzalem s mnogim grančicama i ako je moguće s magarcem i svim ostalim; Veliki četvrtak oponašanje hebrejske večere s janjetom, pranjem nogu itd.; Veliki petak s procesijom u tišini, gdje se ne može pjevati, sprovodne službe, prazna svetohraništa ... itd.; Velika subota se nastavlja s grobom i u nedjelju je uskrsnuće: radost i fešta.

Oprostite mi braćo zbog malo ironije, ali ništa nije dalje od izvorne tradicije crkve od ovoga. Ništa od ovog ne nalikuje na ono što je Crkva apostola slavila u Pashi: 1) jer ništa nije ni postojalo od ovog Velikog tjedna, želim reći da nije postojao nikakav oblik teatralizacije, budući da je ovo započelo u 4. stoljeću sa sv. Jelenom, majkom cara Konstantina, koja se posjetivši Svetu Zemlju zaljubila u tamošnja mjesta i započela

oponašati činjenice teatralizirajući ih izvana, umjesto da ih živi u liturgiji i preko sakramenata; 2) jer Otajstvo Pashe našega Gospodina Isusa predstavlja jednu cjelinu i ne može se odvajati niti dijeliti bez da se uništi njegovu samu bit; 3) najvažnije: jer kršćanstvo nije ciklična religija jednog vječnog povratka na početak, u kojoj se slijedeći tijekom godišnjih doba i godina ponavljaju za nas uzvišeni primjeri života Isusa Krista u neprekinutom ciklusu godina.

Ova Pasha nam dolazi u jednom točno određenom povijesnom kontekstu koji je imao svoj početak u konkretnom trenutku ljudske povijesti i koji se od tada odvija po snazi Božjih obećanja prema svojoj punini, to jest prema svom ispunjenju, te smo svi uronjeni u jednu napetost u kojoj sve kliče: DOĐI, GOSPODINE ISUSE.

Živjet ovu Pashu znači razumjeti ovaj trenutak, tumačeći znakove vremena, preko koji nam Gospodin danas govori. Ja ću, braćo, ovim Pismom nastojati rasvijetliti ovo, ako mi Gospodin pomogne svojom milošću da to učinim, kako bi se, rasvijetljeni Riječju Božjom mogli pripraviti da primimo Onoga koji dolazi slavan kako bi nas odveo u Kraljevstvo svoga Oca.

Svi vi znate da biti kršćanin znači ući u povijest spasenja, povijest čije se ostvarenje događa i danas, povijest koja je i danas u napetosti prema svom potpunom ispunjenju.

Naše kršćanske katekumenske zajednice pojavljuju se u povijesti Crkve u jednom vrlo posebnom trenutku, kojeg je nužno rasvijetliti.

Povijest spasenja označena je raznim etapama, koje su označene zahvatima Boga, koji se ukazuje kako bi obećao spasenje; i čim se ova Riječ, koja su sebi sadrži obećanje, pojavi, ona stavlja povijest u napetost prema ispunjenju te Riječi na način da ono što nas rasvijetljava i razveseljuje je iskustvo da Bog ispunja svoja obećanja. Od ovoga dolazi da je za apostole važno da pokažu kako je događaj Isusa iz Nazareta već bio zapisan i naviješten od Boga preko svih prijašnjih Božjih zahvata, jer je On sam bio ispunjenje svih proroštava: RIJEČ BOŽJA POSTALA TIJELOM. Riječ koja rasvijetljava proteklu povijest i preokreće sadašnjost prema naprijed! Jer nas smrt našega Gospodina Isusa Krista, njegovo uskrsnuće od mrtvih po djelovanju Duha Svetoga, i njegovo uzvišenje kao Kyriosa, MESIJE I SPASITELJA SVIH LJUDI, katapultira prema punini ovog istog događaja u eshatologiji, u Paruziju to jest prema drugom dolasku SINA ČOVJEČJEGA I SLUGE JAHVINA.

Bog je htio da njegov spasenjski zahvat prođe preko točno određenih datuma, preko konkretnih trenutaka naše povijesti, i on je bio taj koji je odabrao datum Pashe kao ambijent njegova djelovanja. Dakle, ono što nama dolazi u ovoj Pashi nije samo sjećanje na prošli događaj već punina ove činjenice koja nam je danas bliža nego ikada.

Noć uskrsnuća našega Gospodina Isusa Krista, kada je vječna smrt pobijedena za sve ljude, dolazi do nas kako bi nas pozvala na obraćenje, jer Isus dolazi i s njim eshatološko Kraljevstvo Božje.

Dolazi slavan sa svojim svetima kako bi ostvario sud. Mi živimo u vrijeme spasenja, u vrijeme milosti, u vrijeme Božje strpljivosti, u vremenu u kojem nas je Bog

izabrao kako bi pripremili ljude da čekaju njihovog Zaručnika, kako bi im navijestili oproštenje grijeha i mogućnost koju imaju da besplatno prime novu haljinu, novu narav ne grijeha, već svetosti, samu Božju narav: njegov vlastiti Duh. POTPUNA LJUBAV ZA SVE; LJUBAV PREMA NEPORIJATELJIMA, LJUBAV DO TOČKE DAVANJA ŽIVOTA: Duh koji čini da postanemo djeca Božja, jamči nam nebo i čini nas braćom Isusa Krista.

Sveta noć, noć bdijenja, dolazi k nama u trenutku u kojem se nalazimo na putu prema kršćanstvu, u katekumenatu, u kojem smo nošeni u utrobi Crkve kako bi se u nama odrazila slika njegovog Sina, novog čovjeka koji već živi u novom vremenu, u vremenu posljednjih dana.

Noć izlaska iz ropstva Egipta ostala je u svim ovim godinama vječni spomen-čin svih kasnijih zahvata koje je Bog dopustio za čovječanstvo, jer Božja spasenjska volja obuhvaća ljudsku rasu u potpunosti, jer on ne pravi razlike između osoba. Izraelski narod slavi od onoga datuma u ovoj noći blagdan njegova oslobođenja, u jednom sakramentalnom ambijentu koji obuhvaća: samu noć, ozbiljan post koji joj prethodi, i večeru koja prekida post, uokvirenu od dva obreda, prije i poslije, koji označuju preko znaka kruha i čaše ropstvo i slobodu.

Međutim, taj blagdan za njih nije bilo jednostavno sjećanje, nego i garancija drugog još većeg obećanja: dolaska Mesije, koji će uvesti Kraljevstvo Božje i zato se u ovoj noći ostavlja jedno mjesto prazno i otvorena vrata kako bi se dočekalo Iliju, preteču Mesije, jer u ovoj noći čitav Izraelski narod iščekuje svoga Spasitelja. Ovo obećanje se ispunilo u Kristu, jer u ovoj noći, On, naša Pasha, bio je žrtvovan, uskrsnuo je od mrtvih i dao je početak Božjem Kraljevstvu unutar ljudske povijesti, preko Duha Svetoga izlivenog nad čovječanstvo, nad sve koji ga primiše, „koji nisu rođeni ni od krvi, ni od tijela, nego od Boga“.

Ali u ovoj noći, rekao je naš Gospodin Isus, da se ovaj cijeli spomen-čin (post, iščekivanje cijele noći, večera i obredi), nastavlja činiti, ali ne više kao spomen na oslobođenje iz Egipta; već kao Njegov spomen, kao sakrament njegove Pashe, njegovog prijelaza Ocu, iščekujući Njegov slavni povratak koji će On ostvariti u noći kako tvrde najstarije tradicije: židovski midrashi i prvotna Crkva, zato se naša euharistija ne može odvojiti od drugog dolaska, za kojim svi čeznemo i koje čitavo stvorenje iščekuje neizrecivim uzdasima.

Zato braćo, danas nam je vrijeme bliže: probudimo se kako kaže sv. Pavao, i trčimo njemu ususret, njemu koji dolazi da nas katapultira prema naprijed, njemu koji nas u ovoj Pashi dolazi utješiti i osloboditi od naših grijeha i uznemirenosti, od naših ropstava grijeha i smrti, od naših egoizama; noć sveta u kojoj je smrt uništena uskrsnućem našega Gospodina Isusa, te je ropstvo i služenje zlu bilo poništeno krvlju našega Spasitelja, kojega je Gospodin uzdigao iznad svake vlasti, sile i vrhovništva učinivši ga Kyriosom, to jest Gospodinom nad svime što nas uništava i ubija.

Međutim, ovo oslobođenje koje smo počeli kušati, u slabom obliku, ako želite, ove se noći uprisutnjuje čitavom svojom snagom naviještajući nam da je ona jamstvo

našeg potpunog oslobođenja koje uskoro slijedi, govoreći nam da budemo strpljivi, da iščekujemo, jer Gospodin je već na vratima.

Naš blagdan, Pasha uvodi pedeset dana neprekinutog slavlja – koji kulminiraju na Duhove silaskom Duha Svetoga – znaka onoga što je naš katekumenat: od oslobođenja, slavljenički put sve do našeg Krštenja u kojem ćemo se potpuno zaodjenuti Duhom Isusa Krista.

Želim, braćo, da ne budete u neznanju obzirom na vrijeme u kojem živimo, jer posljednji su dani skoro stigli. A kada govorim o posljednjim danima mislim na ono što kaže apostol, da je jedan dan kod Gospodina kao tisuću godina. Narodi izlaze iz Crkve, ili ako želite, već su izišli, ono što je zadržavalo antikrista već je uklonjeno i njegovo je očitovanje nesumnjivo. Želim protumačiti: ono što ga je zadržavalo jest naviještanje Evanđelja Gospodina našega Isusa svim narodima i, ako hoćete, njihovo odbacivanje; kao što je učinio Izrael, da se nitko ne može hvaliti i da Bog može biti milosrdan sa svima.

Apostol Pavao u Drugoj poslanici Korinćanima kaže: “Jer ako prije ne dođe onaj otpad i ne otkrije se Čovjek bezakonja, Sin propasti, Protivnik, onaj koji uzdiže sebe protiv svega što se zove Bog ili svetinja, dotle da i u Božji hram zasjedne gradeći se Bogom. Ne sjećate li se, to sam vam govorio dok sam još bio među vama? I sada znate što ga zadržava da bi se pojavio tek u svoje vrijeme. Doista, otajstvo bezakonja već je na djelu, samo ima tko da ga sada zadržava dok ne bude uklonjen. Tada će se otkriti Bezakonik. Njega će Gospodin Isus *pogubiti dahom usta* i uništiti pojavkom Dolaska svoga - njega koji djelovanjem Sotoninim dolazi sa svom silom, lažnim znamenjima i čudesima i sa svim nepravednim zavaravanjem onih koji propadaju poradi toga što ne prihvatiše ljubavi prema istini da bi se spasili. I zato im Bog šalje djelovanje zavodničko da povjeruju laži te budu osuđeni svi koji nisu povjerovali istini, nego su se odlučili za nepravednost. Mi pak moramo uvijek zahvaljivati Bogu za vas, braćo od Gospodina ljubljena, što vas je od početka odabrao za spasenje, posvećenjem u Duhu i vjerom u istinu. Da, na to vas pozva po našem evanđelju - na posjedovanje slave Gospodina našega Isusa Krista. Stoga braćo, čvrsto stojte i držite se predaja u kojima ste poučeni bilo našom riječju, bilo pismom”. (2. Solunjanima 2, 3-15).

Kako vidite, preko ovog teksta, braćo ljubljena, apostol Pavao nam izražava znakove koji će prethoditi drugom dolasku našega Gospodina Isusa i možemo reći, gotovo bez straha da ćemo pogriješiti, da su oni već prisutni u svijetu: jer dolazak je Gospodnji uvijek blizu.

Zašto vam ovo ističem, braćo? Jer će u posljednje dane Crkva biti ostatak među narodima. I evo, narodi izlaze iz Crkve, i evo, Crkva gubi svoju moć, zemaljski prestiž. Evo, Crkva se odvaja od država. Siromašna i gola, sada može ispuniti svoje poslanje Sluge Jahvina među ljudima, rasvjetljujući, osoljujući, ukvasavajući, dajući zdravlje, spasenje, dajući Krista Uskrsloga koji je umro za naše grijeha i grijeha svih ljudi te je uskrišen od Boga za opravdanje onih koje je Otac predodredio za neizmjernu puninu slave. Ja sam uvjeren da u ovoj novoj etapi Crkve naše neokatekumenske zajednice imaju veliko poslanje, tj. pripremiti ovaj ostatak. Nema sumnje da pripremamo Crkvu budućnosti, Crkvu koja će se morati boriti u

novom vremenu, koja će biti hodočasnica i stranac među narodima i državama koji je neće razumjeti jer ona govori drugačijim jezikom, jer nije od ovoga svijeta.

Stoga vam, braćo, naviještam da nas u ovoj Pashi Isus dolazi pripremiti, Isus nas dolazi utvrditi, Isus nam dolazi udijeliti poslanje: spasiti narode naviještajući oprostjenje grijeha u smrti i uskrsnuću. Zato nas otkupljuje prve, kao prvine, iz našeg Egipta, oslobađa nas iz duboke noći, otvara nam put u Egiptu, oslobađa nas od duboke noći, otvara nam put posred prvotnih voda, vodi nas u svoje Kraljevstvo preko katekumenata, pripremajući nas u zajednici kakvu je on imao u Nazaretu, čineći da raste i da se razvija u nama taj čovjek, novi čovjek, do mjere koju je Bog ustanovio za nas, do mjere Ljubavi, potpune ljubavi, savršene ljubavi i tada ćemo izaći u svijet te s Isusom uzići na Kalvariju kako bi bili raspeti iz ljubavi prema svijetu, ljubavi prema neprijateljima, jer to je poslanje, braćo, na koje nas Gospodin sve poziva. Jer nas zove da ljubimo najizgubljenijeg, najvećeg ubojicu i nitkova među ljudima, koji nas možda neće slušati, štoviše bit ćemo pozvani pustiti da nas on ubije. To će u nama napraviti Isus kad bude sve u svima nama, kad ne budemo mi koji živimo, već On u svakome od nas.

Zato, braćo, hrabro! Veliko je poslanje koje nam je Gospodin povjerio: širiti Njegov duh koji je nad nama. A ova nas Pasha dolazi podsjetiti na sve to i na osnažiti nas u tome, učiniti da se predamo, učiniti da odemo korak dalje, da se projiciramo prema Isusu koji dolazi. Zato što ove godine nismo isti čovjek kao prošle godine, i u idućoj godini nećemo biti isti čovjek kao ove godine, obzirom da se mi ostvarujemo u povijesti i da smo svaki dan drugačiji čovjek, novi čovjek; naša je povijest drugačija, naša povijest je druga povijest.

A usred naše povijesti ova nam noć dolazi navijestiti Pashu naroda, plod povijesti, potpuno uskrsnuće, potpuno oprostjenje, slavlje za sve. Dolazi sakramentalna noć, znak tmina koje je Krist pobijedio u svome uskrsnuću, noć u kojoj jutarnja zvijezda naviješta dan Jahvin, novi dan bez noći, svetu nedjelju, vječni počinak, u kojem je svaka suza izbrisana i svaki grijeh oprostjen. Istina je da se za tu noć moramo pripremiti da nas ne nađe pozaspale i bez ulja. Zato je čitava korizma bila poziv na molitvu, post i milostinju koji nas bude, pomazuju i čiste od blata u koje uvijek iznova upadamo.

U drevnom poimanju kršćanske Pashe bdijenje je neodvojivo o pashalnog posta kojemu označava kraj; post traje dva dana, petak i subotu koji sa nedjeljom tvore sveto trodnevlje: Pasha Krista umrlog i uskrslog koju Crkva slavi zajednički preko posta i radosti Euharistije koja se slavi u pashalnoj noći, post se suprostavlja toj radosti i istovremeno je priprema čineći s njome jednu stvar.

U prvim stoljećima pashalna Euharistija je ovo bdijenje. Nije samo glavna misa Uskrsa, kao što je Sveta Stolica uporno podsjećala kada je obnovila noćno bdijenje, već je Euharistija čitave Pashe, odnosno cjelokupnog Trodnevlja. Petak i subota nisu ništa doli dio Pashalnog bdijenja kojim Crkva nerazdvojivo slavi Spomen muke, smrti i uskrsnuća Isusa Krista.

Pasha, braćo, nije jedan od blagdana, već **BLAGDAN (NAD BLAGDANIMA)**; zora u nedjelju nije ništa drugo doli prvi dan pedesetnice neprekinutog slavlja, počinje pashalno vrijeme, predokus vječnog dana. Kršćanska je Pasha uvijek nova, nanovo slavljena svake godine, nikad se ne ponavlja, svaki se put čini put izlaska prema vječnoj Pashi.

Dopustite mi, sada, braćo, da vam označim ono što možete činiti kroz ove dane ... (slijedi nacrt za Veliki četvrtak, petak i subotu).

Mislim da moramo početi postiti; post je vrlo blagotvoran za vaše zdravlje, detoksicira nas i prije svega priprema nas duhovno jer nam pokazuje slabost našeg tijela kojemu je neprestano potrebna hrana od Gospodina, te nam Gospodin daje jednu riječ o našoj opsesiji hranom. Mislim da pravi post mora biti potpun od krute hrane, iako se može slobodno uzimati tekućina po želji, prije svega čaj, kamilica, šećer ili sokovi. Ali, bolje je uopće ne jesti kruh niti ikakvu krutu hranu. Neće se dogoditi ništa, može se savršeno raditi. Tako je, kako sam vam prije rekao, Crkva uvijek postila u petak i subotu. Post završava u Pashalnom bdijenju nakon Euharistije, već u zoru.

Vjerujem da nemam više ništa za dodati o bdijenju što bi vam moglo koristiti. Ono mora biti noć koja se hrani ljubavlju svih jer ona je spomen našeg vječnog Uskrsnuća. Mislim da ovo pismo možete poslati svoj braći u svim zajednicama. Neka se pročita u svakoj zajednici. Želio bih posebno pozdraviti svaku zajednicu. Neka zajedno s nama kažu: maranata! Dođi Gospodine Isuse! NEKA NAS OVA PASHA ODVEDE PREMA VELIKOM ALELUJA KOJE KLIČE ZARUČNICA U PRISUTNOSTI ZARUČNIKA KOJI DOLAZI.

Molite za nas, za Carmen i za mene.

MIR. NEKA MILOST GOSPODINA NAŠEGA ISUSA BUDE SA SVIMA VAMA. MOLITE ZA MENE.

Kiko

